

1970-10-19

AFSENDER

Knud Ferlov

MODTAGER

Sonja Ferlov Mancoba

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Dateringsbegrundelse:

Datering i brev.

Afsendersted:

Rom

Modtagersted:

Paris

Omtalte personer:

Michel de Montaigne

Wonga Mancoba

Medardo Rosso

William Shakespeare

Arkivplacering:

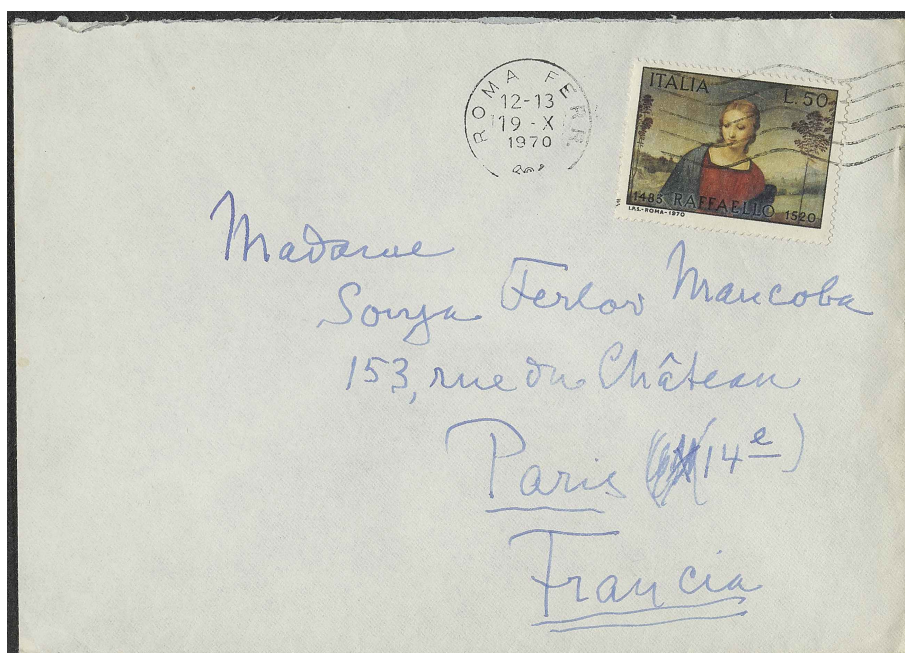
Ferlov Mancoba arkivet.

DOKUMENTINDHOLD

Knud Ferlov skriver til Sonja Ferlov Mancoba, at hun er for alvorlig i sin bekymring for "denne gale og onde verdens skæbne". Han skriver om at stræbe efter at holde sig ubesmittet af "verdens falske glimmer", som han også mener, hun gør. Han sammenligner med Sankt Genevièves liv i Paris. Med citat fra Montaigne skriver han om sin egen vej til kristendommen. Han skriver, at det nok skal gå med Wongas afhandling om Shakespeare og hylder barden.

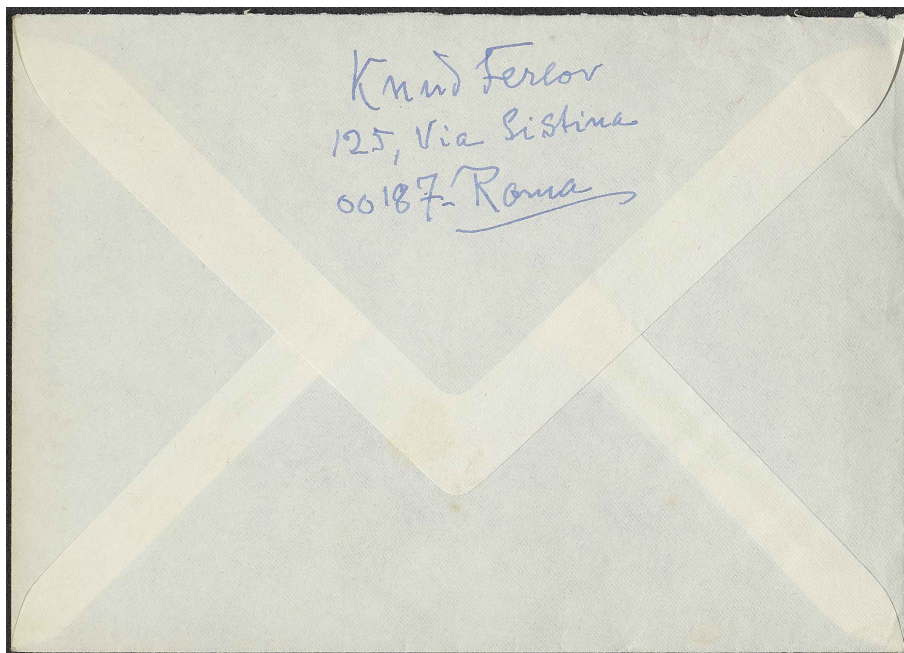
KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

1)

den 19 okt. 1970

Allerkæreste Sonja,

Tak for dit brev af 16 ds.!

Jeg modtager det lige i dette øjeblik.
Men kære lille du, du er altfor
alvorlig og altfor betyget for denne
gule og onde verdens skæbne. Jeg er
anderaltes lystig. Jeg siger som et jæn-
misk dansk ord: "Haardt imod haardt,
sagde Kiellingen, Min fex imod vinden"
Jeg gør mig intet mask om at reforme-
mere verden. Den har med sukkelte
sperste, belles époumes indtaget altid
været den samme. Løgn og Minnens
sikre bytte. "Blidhusen over planterne,
rusten broerne og løgmen Sjælen".
Det gælder om at vende ryggen til
verden og man til bræds wise vretsk
sunder verdens, "papillonage". Roso
havde so dygtige levend. øjne, der gik
ind i det mørket, ligesom de var bange
for at være sig red og lade det indre

2) Kys Arsmithes of vestens fætte glimmer
Et ger net egtaa du, men maaste ike mt.
Took sangang paa Stegenørre, Ro' Athorne
de Paris". Hava har haa alle er at maade
i demme orden et staa? og sig Eider haa
manfagtel- under samme Aale bue og vada
notigt paa. Le voir paa fermera de gear"
In se komet hie at hene Kristen =
Denne. Her maer i sig sig, at i se
ing var en aandelig episkoper og sigsom
Montaigne sagde: "Vive, c'est de l'esperance"
mouir. Kristendommen var mig for Naard.
Det staa mig skinn i Kristendommen i
alle: "C'est en de crime, c'est en de crime"
Det forekom mig som en jernbaard de =
Arminisme. Ni er det anderledes i har
for staaet vilger for ned. Vort kir er
i lte anord end at kenne sig i mellem
orden of god" for hvem omnia fætte
sind i sig. Ni: "Vive c'est de l'esperance"
tænk, Kær Sange, og at sig alle
for Armin de skal sig det vil mark som
gode med Wange's afhandling om Shakespeare,
en of sig, som de alene haa sig i sig
- med. Det vil sig, som staa haa af
de maaste sig i sig. Ni: "Vive c'est de l'esperance"

med i et folk, saa "terre à terre" som det siges. Mythen.
Kærlighed til det gode. Ni: "Vive c'est de l'esperance"